

и Ботев, те са единна сжщност“), нашият автор се натжква на няколко наистина интересни случаи за популярността на Ботеви песни, добили вид на народни (На прощаване, Хаджи Димитър, Пристанала), из разни краища, дегото живеят бжлгари. Като пояснява последната песен (Пристанала) Страшимиров се пита на край в какво се сжстои тайната в обаянието на тая песен вжрху всеки бжлгарин: учен и прост, богат и сиромаш, млад и стар, като ги слива в едно цело с общ темп вжв вжжделенията (стр. 37), — и отговаря, че тая тайна е в гения на поета. Трябвало само да се проследи в какво сжкровено (к. А. С.) постига тоя гений духовно единение с народния такжв. Защото Ботев не може да се „цени“ и „критикува“ той трябва да се тжлкува (стр. 37).

И наистина г. Страшимиров се опитва повече да тжлкува песните на Ботева, спирайки се само на някои места от тях. Така и в следната глава Бжлгарска племенна романтика в (вместо У!) Ботева, а сжщо и в останалите глави на разглежданата книга, са процитирани няколко кжса, за да се посочат елементи от национален романтизжм в песните на Ботева. Ако се говори за романтичен дух в бжлгарина, трябва, преди всичко, да се посочи на хайдутството у нас, най-типично явление в това отношение, вжзпято и пообяснено отчасти от Раковски. А. Страшимиров много справедливо бележи, че в хайдутството пулсира сжрцето на народа, че то подхранва у малжк и голям наивитета на упованията (стр. 39). Тук ние очаквахме да ни се разправи повече за този изблик на племенната ни романтика, тжй ярко застжпена у нашия поет. Автора на Народ и поет обаче отминава тоя вжпрос и сочи само на тия случаи от бжлгарска племенна романтика у Ботева: Синовно чувство кжм майката (На прощаване, Майцй си), заветното ценене на пжрвото либе (До моето пжрво либе), вярно приятелство (Дялба, Кжм брата си), прослава на сговора и на единомушието (Пристанала), вяра в духове и полумитове „фон на племенната ни романтика“ (Хаджи Димитър). Като се спира на поменатите пет народни романтични елементи у Ботева, г. Страшимиров се натжква едновременно на някои основни мотиви в Ботевата поезия, но без да ги разгледа, да ги разтжлкува. Това, вероятно, не влиза в сжщността на замислената му работа.

Как, прочее, е отразена народната психология в песните на Ботева? — Едно питане, което неминуемо се налага на читателя, след като е прочел вече разгледаните глави. На тоя вжпрос е посветена четвжрта глава, без обаче да е по-